

RAZOROŽITVENA KONFERENCA ODVISNA OD AMERIKE

DRŽAVNI TAJNIK STIMSON BO POJASNIL HOOVERJU STALIŠČE EVROP. DRŽAV

Francija se še vedno boji napada ter bo zasnovala svojo politiko v soglasju z Združenimi državami. — Sporazum med Francijo in Nemčijo je odvisen od Francije, Nemčije in Združenih držav. — Zdaj je baje najboljša prilika za resnično razoroženje. — Ako priliko zamude, se ne bo nikdar več vrnila.

WASHINGTON, D. C., 1. septembra. — Koncem tega tedna se bo vrnil iz Evrope ameriški državni tajnik Henry L. Stimson ter prinesel seboj poročila, tikajoča se pogovorov in posvetovanj z raznimi evropskimi diplomati.

Posvetovanja so se tikala v prvi vrsti razorožitvene konference, ki se bo vršila prihodnje leto. Ta zadeva bo tudi tvorila glavni del poročila, ki ga bo predložil državni tajnik Stimson predsedniku.

V Evropi prevladuje mnenje, da bo prihodnja razorožitvena konferenca najvažnejša izmed vseh, kar se jih je vršilo izza Versaillske mirovne pogodbe. Od njenega izjalovljenja ali uspeha je odvisen svetovni mir.

Od uspeha te konference je odvisna zopetna obnova Evrope.

Uspeh je odvisen od stališča, ki ga bodo zavzele tri države, namreč Amerika, Nemčija in Francija.

Kot prva pride v poštev Francija. Na nji je ležanje, če se bodo narodi še naprej oboroževali, česar posledica bo nova, še strašnejša vojna kot je bila zadnja, ali če se bo začela po vsem svetu splošna razorožitev.

Francija bo uredila svojo bodočo politiko po vetru, ki bo zavel iz Združenih držav in iz Nemčije.

Neovrgljiva resnica je namreč, da se Francija strahovito boji Nemčije, misleč, da si bo nekega dne priborila pot do Pariza.

Po mnenju Francije je mogoče to edinole na dva načina preprečiti. Bodisi potom svetovne mirovne organizacije, ki bi napadalca ustavila, še predno bi se podal na pot, ali pa, da se do zob oboroži in se mu sama postavi v bran.

Meseca februarja bo treba torej v Ženevi napraviti dve stvari. Francijo in Nemčijo bo treba na ta ali oni način pobotati in sedanjo nepraktično protivno agitacijo bo treba izboljšati.

Francija hoče na vsak način vedeti, kaj bi storila Amerika, če bi kdo prekršil določbe Kelloggovega pakta ali pa če bi bila napadena.

Ali bi prišla Amerika Franciji na pomoč? Ali bi Amerika bojkotirala napadalca? Ali bi ostala nevtralna? Ali bi pa celo napadalca pošiljala orožje, česar bi ji pod obstoječimi okoliščinami ne mogel nihče braniti.

Ako Združene države ne bodo dale na ta in podobna vprašanja zadovoljivega odgovora, konferenca ne bo kaj prida napredovala in najbrž ne bo ničesar dosegla.

Ako se bo Francija odločila za razorožitev, bo treba določbe Kelloggovega pakta znatno poostrižiti. Nemara bo Francija tudi zahtevala, da se morajo Združene države pridružiti Ligi narodov.

Tajnik Stimson bo najbrž sporočil, da ni bilo še nikdar ugodnejšega trenutka za splošno razoroženje kot je sedaj.

Ako narodi, posebno evropski, zamude to priliko, se podobna prilika ne bo tako zlepa vrnila.

Powers je korespondiral s 115 ženskami

NEKDANJA SOVRAŽNIKA PRIJATELJA

V Clevelandu sta se sestala ameriški polkovnik Rickenbacker in nemški major Ernst Udet.

CLEVELAND, O., 1. septembra. — Dva vojna veterana, ki sta se pred trinajstimi leti smrtno sovražila ter drug drugemu stregla po življenju, sta se danes sestala tukaj. Veselo sta se nasmehnila drug drugemu ter si prijateljsko stisnila roko.

To sta nemški major Ernst Udet in ameriški polkovnik Eddie Rickenbacker.

Stara sovražnost je bilo pozabljeno, in ko sta si stala nasproti, sta drug drugega občudovala.

Udet in Rickenbacker sta se borila pri Chateau Thierry, pri Soissons in pri St. Michel.

Rickenbacker je izstrelil iz zraka 26 nemških zrakoplovov, dočim je spravil Udet na zemljo 62 sovražnih letal.

Govorila sta tudi po radio, in major Udet je rekel:

— Zelo me veseli, da zopet vidim svojega starega sovražnika, ki je pa sedaj moj najboljši prijatelj.

— Neizmerno sem vesel, ker ga vidim, — je dejal Rickenbacker. — Čudim se, kako je mogoče, da sva oboja živa in zdrava. Ameriko bi rad naučil, kaj se pravi, imeti sovražnika ter ga zopet videti kot prijatelja. Danes sva ponosna, ker sva prijatelja.

3600 KVADRAT. MILJ POD VODO

Vsa letina v severnem delu province Kiangsu je uničena. — Poročilo inženirja Stroebeja.

ŠANGHAI, Kitajsko, 1. septembra. — General Chiang Lan, voditelj narodne komisije za poplavljenost ozemlja, in inženir-polkovnik G. G. Stroebe sta se podala zrakoplovom nad provinco Kiangsu ter sporočila, da je pod vodo najmanj 3600 kvadratnih milj najrodovitejše zemlje, na kateri se pridelujeta bombaž in pšenica.

Katastrofa je nastala vsled tega, ker se je podrl sem milj nasipa pri velikem kanalu ter se je vlija voda v ozemlje, na katerem je prebivalo deset milijonov ljudi.

Stroebe ni hotel oceniti števila mrtvih, ampak rekel je le, da je došlo ljudi postalo žrtev povodnj.

Najmanj sta prizadeti mesti Kaoyu in Shaopo, v katerem stoji še precej hiš v katerih ljudje še vedno prebivajo.

Med kanalom in oceanom je nastalo ogromno jezero, iz katerega mole strehe hiš, dočim se starih oprimajo nesrečni poplavljenici.

Vsa letina je uničena, pa tudi prihodnje leto najbrž ne bo mogoče obdelati zemlje.

ADVERTISE
in "GLAS NARODA"

ZDRAVNIK POSTAL ŽRTEV PIJANOSTI

Prijatelj je zdravniku zvezal roke na hrbtu, da bi slednji pijanost prespal.

V ponedeljek jutraj so našli v New Yorku zdravnika dr. W. Hursta mrtvega. Ležal je v svojem stanovanju. Obleden je bil v spodnji obleki, roke je pa imel zvezane na hrbtu.

Sprva so oblasti domnevale, da gre v tem slučaju za umor, toda pri raztelesenju se je dognalo, da mu je zaradi preobila uživanja alkohola pijanost udarila kri v možgane.

Neki uslužbenec je povedal policiji, da je videl v nedeljo zvečer zdravnika in nekega njegovega prijatelja. Zdravnik je bil oblečen v spodnjo obleko ter je hotel tak na ulico.

Po dolgem prizavevanju ga je prijatelj spravil v stanovanje. Tam mu je najbrž zvezal roke na hrbtu, da bi mirno prespal pijanost.

Pomožni okrajni pravdnik je uveljavil preiskavo. Zaslišal bo vse one, ki so v nedeljo z zdravnikom popivali.

2 USMRČENA V HARLAN, KY.

Pomožni šerif se je zopet poslužil svoje 'pravice'. V okraju je mir, ker je še vedno uveljavljeno vojno stanje.

HARLAN, Ky., 1. septembra. — Včeraj se je pojavila bojazen, da bodo izbruhnili ponovni nemiri v stavkarskem okraju. Včeraj so bile tri osebe ranjene, dočim sta bila dva majnerja usmrčena.

Ker je v okraju še vedno uveljavljeno vojno stanje, nimajo ljudje poguma, da bi ravnali tako kot bi hoteli.

Vojno pravo je bilo proglašeno, ko so meseca maja streljali neznanec na pomožne šerife in stavkokaže.

Pomožni šerif Flener je včeraj usmrtil 40-letnega Joe Moore-a ter novorojenega bratca Juliusa in Jesse Baldwin.

Pomožni šerif se izgovarja, da je začel streljati nanje, ko so ustavili njegovo karo na neki samotni cesti.

Pomožni šerif Ed Rose je ustrelil 19-letnega majnerja Carla Hyatta. Kropla, ki je zadela fanta, je ranila tudi njegovega očeta.

Pomožni šerif pravi, da je bil fant pijan in da se je ustavljal aretaciji. Ose zatrjuje šerif nasprotno in oči ta pomožnemu šerifu pijanost.

NOVA POSTAVA

LACONIA, N. H., 1. septembra. — Danes je bil obsojen v občinskem sodišču v Raymond Hill na sto dolarjev globo, ker je skušal voziti avtomobil v pijanem stanju.

To je najnovejša postava, ki je uveljavljena v tem kraju. Prej so kaznovali samo pijance, ki so vozili avtomobil, zdaj pa kaznujejo tudi pijance, ki ga "skušajo" voziti.

MESEČNIK ZA ODPRAVO PROHIBICIJE

Bivši prohibicijski načelnik je postal urednik mesečnika, ki se zavzema za odpravo prohibicije.

Major Maurice Campbell, bivši prohibicij, administrator za vzhodni okraj New Yorka, je postal urednik časopisa "Repeal", ki je posvečen reformi narodne prohibicije. Včeraj je izšla prva številka.

List vsebuje ostre članke proti prohibiciji.

Posoben članek je posvečen Mrs. Willebrandt, ki je bila precej časa pomožna državna pravdnica ter ji je bila poverjena izvedba suhaških postav. Zdaj je Mrs. Willebrandt v službi mokravev in zastopa interese vinogradnikov.

Vinogradniki bodo skušali zopet dobiti par milijonov od zveznega farnskega urada. No, bo že Mrs. Willebrandt poskrbela, da jih bodo dobili, — pravi list.

Board of Temperance and Public Morals je dve leti molčala, zdaj se pa zaveda ter je prišel do preričanja, da je koncentriranje vinskega soka nevarno za prohibicijo. Zdaj označujejo Mrs. Willebrandt kot izdajalko. Ko bo prišla resnica na dan, bo Mrs. Willebrandt spoznana kot slepo orodje. Traja bo pa malo višje pogledati, go spodje!

Neki drugi članek pravi: — Nihče ne more podpirati postav, s katero se smešijo naša zvezna, državna in mestna sodišča. Sodniki in državni pravdniki se družijo s kriminalci, poslanci se izneverjajo za upanju, politiki profitirajo s protokoljo, denar, ki proha od kriminalcev, se uporablja v političnih kampanjah, mestne uprave so korumpirane, žganje teče ko voda, domovi se izpreminjajo v salone, fantje in dekleta nosijo steklenice žganja seboj, saloni so odprti kot so bili pred prohibicijo.

KATOLIŠKI KLUBI ZOPET OTVORJENI

Vatikan i n italijanska vlada sta prišla do popolnega sporazuma. — Klubi se neprestano otvarjajo.

RIM, Italija, 1. septembra. — Ker sta se Vatikan in italijanska vlada popolnoma sporazumela in ker je uravnan spor, ki je obetal biti usodopoln, so se zopet začeli po Italiji odpirati katoliški klubi. Kot eno, jih je dala pred par meseci italijanska vlada zapreti, češ, da se vrši v njih protidržavna agitacija. Tedaj je policija zaplenila lastnosti klubov, prostore pa zapeljala.

V soboto je pa naročil ministri predsednik Mussolini policiji, naj opusti kontrolo nad zaprtimi klubnimi prostori. Vsak dan se jih odpre na tisoče po vsej Italiji.

Kot poročamo, je vodil pogajanja med italijansko vlado in Vatikanom jezuit Venturi, ki je velik Mussolinijev prijatelj.

NJEGOVA ŽENA PRAVI, DA GA ŠE VEDNO LJUBI

CLARKSBURG, W. Va., 1. septembra. — Oblasti so prepričane, da ne bo mogoče najti v tukajšnji bližini nobenih nadaljnjih žrtev in so se začele pripravljati, da dvignejo obtožbo zaradi umora proti Harryju F. Powersu.

Dozdaj so našle oblasti ostanke trupel Mrs. Eicher, njenih treh otrok in Mrs. Dorothy Lemke.

Kolikor se je moglo dognati je bil Powers v pisemni zvezi s 115 ženskami. Pisaril jim je pod imenom Cornelius Pierson in pod tem imenom je tudi vodil ženično posredovalnico.

Vse pa kaže, da mu razen Aste Eicher in Dorothy Lemke ni šla nobena tako daleč na limanice, da bi mu izročila svoje prihranke, s čimur bi sama sebi podpisala smrtno obsodbo.

Danes je preiskal Powersa dr. Edwin Mayer, psihiater s pittsburske univerze.

Dejal je, da možak ni niti pаметen človek, niti norec, da pa zna razlikovati med pravico in krivico. Mayer je postal znan tekom moralnega procesa proti Harryju K. Thawu.

Mayer je moral priznati, da je Powers le z veliko odgovornostjo govoril o podrobnosti svojih zločinov. O vsem drugem je pa govoril povsem odkrito in neovirano.

Ž njim sem govoril o sadizmu — je dejal dr. Mayer — in mu povedal, da je na svetu dosti ljudi, ki naravnost uživajo, če vidijo koga drugega trpeti cziroma krvaveti. Rekel mi je, da nima nikakih tožbo-odgovnih nagnenj. Powers ni norec, pač je pa duševno omejen. Med pravico in krivico zna razlikovati.

Odvetnik Edward Law je rekel, da se bo obramba sklicevala na dejstvo, da je Powers umorjen ter da ni odgovoren za svoja dejanja.

Njegova žena je rekla, da se je seznanila z njim potom ženičnih oglasov.

Znal je tako lepo in privlačno pisati, da je brez pomisleka postala njegova žena.

Ne oziraje se na to, kar se je zgodilo, je rekla danes, da ga še vedno ljubi iz vsega svojega srca.

V nekem pismu mu je pisala, da hoče imeti za moža moškega, ki bo ljubil svojo ženo, katera mu bo vračala ljubezen.

Dala mu je denar za garažo, pod katero je zgradil klet in postavil vislice v nji.

PRI TELEFONU GA JE UBILA STRELA

MEICO CITY, Mehika, 1. septembra. — Ko je danes telefoniral Španec Antonio Gomez, je udarila strela v telefonsko žico in Gomeza ubila. To je izreden slučaj, kakršnih se je dozdaj le še malo dogodilo.

SOVJETSKA-LITAVSKA POGODBA OBNOVLJENA

MOSKVA, Rusija, 1. septembra. — Časopisje poroča, da je bila obnovljena pogodba med Sovjetsko Unijo in Litavsko, ki je bila sklenjena leta 1926 v Kovnu, ter določa strogo nevarnost v slučaju napada kakke tretje sile.

Pogodba je bila obnovljena za nadaljnjih pet let.

Naročite se na "Glas Naroda" — največji slovenski dnevnik v Združenih državah.

DENARNA NAKAZILA — — —

IZVRŠUJEMO ZANESLJIVO IN TOČNO KAKOR VAM POKAŽE NASTOPNI SEZNAM

V JUGOSLAVIJO		V ITALIJO	
Din 500	\$ 9.35	Lir 100	\$ 5.75
Din 1000	\$ 18.50	Lir 200	\$ 11.30
Din 2500	\$ 45.75	Lir 300	\$ 16.80
Din 3000	\$ 54.60	Lir 500	\$ 27.40
Din 5000	\$ 90.50	Lir 1000	\$ 54.25
Din 10,000	\$ 180.00		

IZPLAČILA V AMERIŠKIH DOLARJIH
Pristojbina znaša 60 centov za vsako posamezno nakazilo, ki ne presega zneska \$30.—, za \$35.— 70 centov, za \$40.— 80 centov, za \$45.— 90 centov, za \$50.— \$1.—, za \$100.— \$2.—, za \$200.— \$4.—, za \$300.— \$5.25.

Za izplačilo večjih zneskov kot sgoraj navedeno, bodisi v dinarjih, lirah ali dolarjih, dovoljujemo še boljše pogoje. Pri velikih nakazilih priporočamo, da se poprej s nam pisamenim potom sporazumete glede načina nakazila.

Nujna nakazila izvršujemo po CABLE LETTER za pristojbino 75c.

Sakser State Bank
82 Cortlandt Street New York, N. Y.
Telephone Barclay 7-0390

"Glas Naroda"

Owned and Published by
SLOVENSKO PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank Sakser, President

L. Benedik, Trezor.

Place of business of the corporation and addresses of above officers:
215 W. 15th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays

Na celo leto velja list za Ameriko \$7.00
in Kanado \$6.00
Na pol leta \$3.50
Na četrt leta \$1.50
Za New York za celo leto \$7.00
Za pol leta \$3.50
Za inozemstvo za celo leto \$7.00
Za pol leta \$3.50

Subscription Yearly \$6.00.

Advertisement on Agreement.

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvenrednih nedelj in praznikov.

Dopolni brez podpisa in osebnosti se ne priobčujejo. Denar naj se blagovoli polniti po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov, prosimo, da se nam tudi prejšnje bivališče naznači, da hitreje najdemo naslovnika.

"GLAS NARODA", 215 W. 15th Street, New York, N. Y.
Telephone: CHelsea 3-3878

OČIŠČENJE V ANGLEŠKI DELAVSKI STRANKI

Ko je stvoril ministrski predsednik MacDonald koalicijski kabinet, kojega namen je, utrditi angleške državne finance na stroške delavcev oziroma nezaposlenih, je v vrstah delavske stranke zavrelo.

Ramsay MacDonald, ki je bil voditelj angleškega delavstva, se je odpovedal svojim nekdanjim principom ter bo v družbi ostalih ministrov priporočil parlamentu, naj zniža nezaposlenim podporo in naj skri državni nameščencem že itak nizke plače.

Samo po sebi je umevno, da imajo delavci dovolj vzroka in povoda, za ogorčenje.

Delavska stranka v onem okraju, kjer je bil izvoljen MacDonald v parlament, ga je že pozvala, naj odloži svoj mandat.

MacDonald se pa za vse te pozive ne zmeni. Samo pri neki priliki je rekel, da je skrbeti za dobrobiti domovine njegova prva naloga. To so lepe besede, če jih izgovori državnik, toda delavskemu voditelju morajo biti interesi delavcev največja skrb.

Včeraj je dospelo iz Londona poročilo, ki je izredno velikega pomena. J. H. Thomas, dolgoletni generalni tajnik angleških železničarjev, je bil prisiljen resignirati.

K resignaciji ga je prisilila generalna eksekutiva angleških železničarjev.

Dve poti sta mu preostajali: ali izstopiti iz koalicijskega kabineta, v katerem zavzema mesto kolonijalnega ministra, ali pa odstopiti kot generalni tajnik unije železničarjev.

Odločil se je za zadnje ter je ostal minister v delavstvu sovražni vladi, kateri načeljuje bivši socialist MacDonald.

Poročilo je tembolj pomembno, ker dokazuje, kako odločno stališče je zavzelo angleško delavsko gibanje napram novi vladi.

Kakor v Ameriki, so tudi v Veliki Britaniji železničarji precej konservativni. Na kongresih so dosledno glasovali proti radikalnim zahtevam in so zavračali socialistične nazore. Še na zadnjem kongresu železničarjev je zamogel Thomas izjaviti, da National Union of Railwaymen ne bo nikdar zavzela socialističnega stališča.

Zdaj se je pa naenkrat završila velika izprememba. Izvršilni odbor gotovo ni nič bolj radikalen kot je bil prej, navzlic temu je pa prišel do prepričanja, da minister v kapitalistični vladi ne more biti unijski uradnik.

To je jasen izraz razredne zavesti.

Ako bi Ameriška Delavska Federacija zavzela podobno stališče, bi bilo ameriško delavsko gibanje dosti na boljšem.

MOŽ Z NAJKRAJŠIM

IMENOM POBEGNIL

NEWCASTLE, Indiana, 1. septembra. — V tujakinja kaznivnik je bil zaprt kaznenec Ey Py. Ušival je sloves kot človek z najkrajšim imenom. Včeraj so pa našli celico, v kateri je bil zaprt, prazno. Z malo žago, ki mu jo je nekdo vtihtal, je pretegal železne drogeve in pobegnil v sveto prostost.

LJUDSKO ŠTETJE NA KUBI

HAVANA, Kuba, 1. septembra. — Danes so jo pričelo na Kubi ljudsko štetje. To je še četrti leta obstoječa popisilica. Vlada je upoštevala v to leto štetje posrednih uradnikov.

POZIV!

Vsi naročniki, katerim je, oziroma bo v kratkem pošla naročnina za list, so naprošeni, da jo po možnosti čimprej obnovijo.

Uprava "G. N."

Iz Slovenije.

Od steklega psa ogrizene osebe in živali.

V okolici Brežic se je pojavil dne 15. avgusta stekel pes, volčjak, čigar lastnik je neznan. Še noben stekel pes ni povzročil toliko zla kakor ravno zgoraj imenovani. Ogrizel je štiri osebe, 3 svinje, več psov in mnogo kokoši. Nikjer se ni dolgo mudil, toda povsod koga ogrizel. Med 15. in 17. ur so ga videli v Zakutu in Črnici, med 20. in 21. uro pa se je že pojavil v Trebežu. Ko je v neki veži ugriznil domačo dekle, so ga bodli z vilami, neki lovec pa je streljal za njim in pri tem ubil svojega psa namesto steklega. Orožniki mrcino pridno zasledujejo. Vse ugrizene osebe so bile oddane v Pasteurjev zavod v Celju, med psi pa se izvršuje temeljita racija.

Obup starčka.

Ko je korakal 18. avgusta čuvaj France Remic s svojega doma v Podsmreki po progi proti Ljubljani, so ga ustavile neke ženske in mu povedale, da so že ponoči videle hoditi okrog malega kozoča nasproti zmanje Kušarjeve gostilne onkraj proge neznanega starega moža, ki si tamkaj najbrže "nekač napravil". Remic se je takoj podal pod kozolec, kjer je res našel starega moža — obesnega. Na Glincah je Remic obvestil o dogodku stražnika Dominika Zoreta, nakar je bila obveščena policijska uprava.

Okrog 9. je odšla na Vič komisija, ki sta jo tvorila namestnik policijskega zdravnika dr. Jurečko in uradnik Josip Kek. Komisija je našla obesnega na tleh, ker je bil stražnik že prezeval popolnoma novo vrv misleč, da se da obupancu pomagati. Zdravnik pa je ugotovil, da je smrt nastopila že pred 6 urami. V obliki obesnega starega možička so našli njegovo delavsko knjižico, iz katere je razvidno, da je obupanec 73-letni zidar Andrej P., ki je bil doma iz Mirne pri Gorici. Poleg knjižice je imel nesrečen pri sebi tudi par neizpolnenih prijavnic in prazno črno listino. Iz knjižice je nadležno razvidno, pri katerih ljubljanskih mojstrih je bil pokojni v službi. Zadnje čase pa je nesrečni možiček telesno seveda že opesal za delo, toda oskrbo je imel. V splošnem je bil vse življenje precej živahne narave. Obupni čim je izvršil gotovo v trenutni duševni zmedenosti.

Ukradene konje je spravil v Italijo.

Po Beli Krajini so zelo udomačeni konjski tatovi. 14. avgusta je zopet zmanjkalo par konj gostilničarju Dimu v Gradcu. Zvečer je hlapec konje spravil lepo v hlev, jutraj pa je bil hlev prazen. O tatvini so takoj obvestili orožnike, ki so pod spretnim vodstvom svojega poveljnika Japlja kmalu našli sled v Gojzdu v tako znanem Krupelskem logu. Konj sicer niso našli, pač so iz izpovedali mnogi vaščani iz Stranske vasi, da so slišali ponoči peketanje skozi vas.

Tatvine je bil takoj osumljen že večkrat kaznovani Jože Štangel iz Gotne vasi, ki je bil nazadnje za hlapca na Krupi pri Zircu, a se je malo poprej od gospodarja poslovil kar čez noč in izginil. 16. avgusta so Dim in orožniki obiskali Štangla na njegovem domu. Možak je nekaj časa tajil, potem pa je priznal tatvino, kajti zajeli so ga baš v hipu, ko se je odpravil v Gojzdo, kjer je imel ukradene konje skrivati. Konje je nameraval spraviti v Ljubljano na dolenski kolodvor, kjer je bil odmenjen z nekim prekupčevalcem, ki bi bil lepi živalci odpravil nekam v Italijo. Ukradena konja so odvedli iz Gojzda, Štangla pa v zapore metliškega sodišča.

Vlom pri Sv. Petru pod Mariborom.

Trgovina Jožica Lorberjeve v Št. Petru pod Mariborom je dobila nezaklenjen obisk. Vlomilci sta ščtila dež in temna noč, da so nemoteno opravili svoj tatvinski posel tik prometne okrajne ceste. Od domačin ni nihče slišal vlomilcev, vlom so opazili šele v zgodnjih jutranjih urah mimoidoč, ki so poklicali domače. Vlomilci se poslužili kaj primitivnega orodja: s ježovo palico so izpušili ključavnico železnega roloja ter rolo upognili pod mezo naravnor. Škoki so razmeroma eno odprtinjo.

je eden izmed vlomilcev zlezel v notranjost in odklenil vrata.

Vlomilci so odnesli znatno zalogo kave, sladkorja, klobas, slanina, sardine, sira in več parov nogavic. Zadovaljšali so se tudi z žganjem in steklenicah, slednjic pa so si nabrali tudi precejšnjo množico cigaret, tobaka in cigar, iz ročne blagajne pa pa so vzeli 2000 Din. Skupna škoda znaša okrog 10.000 Din. Domači orožniki so pridno na delu, da skupno s sodelovanjem mariborske policije izsledijo vlomilsko družbo.

Očetu v veselje zanetil požar.

16. avgusta zjutraj je požar uničil stanovanjsko in gospodarsko poslopje posestanika Rantaše na Dragotinskem vrhu. Ogenj je upepelil vse do tal, zgoreli sta tudi dve svinji, dalje žito, shama, seno — vse, kar je bilo na podstrešju. Posestnik sam je bil pri prvi maši in ko je prišel domov, je našel le še pepel svojega doma.

Ko so prihiteli na kraj požara prvi ljudje in vprašali domačega sina Antona, kako je požar nastal, jim je hladnokrvno odgovoril: "Sam sem zažgal!"

Na vprašanje, zakaj, je odvrnil: "Očetu v veselje. Meni itak ni treba ne stanovanja ne hrane, saj bom vsega dovolj dobil v Mariboru". (Mislil je na jetnišnico).

Neka žena ga je karala radi takega početja. Saj bi lahko zgorela vsa vas. Anton pa je dejal: "Veter je pihal proti dolini, kjer ni nobene hiše".

Sprehajal se je krog ognja z veliko gorjako v rokah in smeje gledal, kako ljudje gasijo, ter venomer ponavljal besede: "Naj vrag gorji!"

Ravnodušno je čakal na orožnike. Pri zasliševanju je izpovedal, da ne more trpeti očeta, kateremu je res že večkrat grozil tudi z umorom. Star je 35 let in po mnenju vaščanov duševno zaostal. Posebno ga bolelo nadleguje ob mlajši. Seveda je splošno želja, da bi ga oddali na opazovalni oddelk, ker ni izključeno, da bi poizkušali tudi na drugih straneh užigati, čim se ga loti zmedenost.

ŽELEZNIŠKIM ZLOČINCEM NA SLEDU

Dunaj, 20. avgusta.

Kakor poročajo s pristojne strani, so avstrijska varnostna oblastva s preiskavo ugotovila, da sta v noči od 31. julija na 1. avgust t. l. v Schwarzach-St. Veit dospela z D-vlakom Pariz-Dunaj dva inozemca, ki sta se prihodno noč z vlakom D-31 odpeljala iz Schwarzach-St. Veita dalje proti Bagdastinu in se tudi v kritični noči od 2. na 3. avgust z vlakom D-31 vozila v smeri proti Beljaku. Na ta dva potnika je zaradi njunega čudnega vedenja postalo vozno osebje pozorno. Ko je službovali sprevodniki zaradi prenapolnjenega vlača večkrat pogledal tudi v njih oddelek, če bi bilo tam še kaj prostora, sta ga vsakokrat nervozno zavrnila. Izjavljala sta, da hočeta biti brezpogojno sama in da se zato tudi vozita v oddelku I. razreda, da bi ju drugi potniki ne motili. Po osebnem popisu obeh sumljivih oseb, in po fotografijah je bilo mogoče ugotoviti, da je šlo za dva hrvatska emigranta, od katerih eden je brez dvoma istoveten s nekim Stankom Hranilovcem, katerega osebni podatki so državni policiji že več let na razpolago. Hranilovci je bil že dalje časa v Avstriji, največ na Dunaju. Varnostna oblastva so ga imele prav tako kakor druge hrvatske emigrante, ki so sovražni sistemu v Jugoslaviji, v evidenci. Toda Hranilovci ni dosegal še nič zakrivil. Glede na izpovedbe železniških službenecv pa sta sedaj oba hrvatska emigranta postala mufno sumljiva, da sta med vožnjo v vlak D-31 na progi Schwarzach-St. Veit-Beljak vdelala v vagon pekarske stroja, ki sta potem 2. oziroma 3. avgusta v Jugoslaviji eksplodirala. Zvezno policijsko razmateljevanje na Dunaju je vsa avstrijska varnostna oblastva, ki se jih tiče, zlasti pa obsejne urade obvestili, da je treba oba sumljiva potnika takoj aretirati. Preiskava se s vsem poudarjenjem nadaljuje.

Dopisi.

White Valley, Pa.

Redki so dopisi iz naše nasebine v listu Glas Narodu. Pa ni čudno, ker dobrega nima noben poročati, slabega pa tudi noče, ker nobenega ne zanimajo slabe novice.

Pikniki bodo minili. Bilo jih je precejšnje število v letošnjem letu. Dne 16. avgusta je bilo priredilo 7 društev piknikov. To je bil v resnici pravi hotovelski muhovski piknik. Vsakemu Hotoveljcu sme biti žal, kateri se ga ni udeležil. Sedaj, ko to pišem, sem dobil telefon od Frank Rihtaršiča, podomače od Tišlerja iz Universal, kateri me vabi in pravi, da bodo jutri, to je 30. avgusta, ob 2. uri imeli muhovski pogreb. Seveda mi je žal, ker se ne morem udeležiti. Považam pa vse tiste rojake in rojakinje, katero bodo prisostvovali pogrebu, da se udeležijo tudi našega piknika, katerega bo imelo društvo št. 142 S. S. P. Z. dne 13. septembra 1931. To bo prvi piknik v naši nasebini.

Blagajnik Johan Fatur nam je obljubil, da bo preskrbel še nekaj slanske kapije za suha grla, za prazne želodce bo pa preskrbljeno: janček in prašček na raznu pečena. Živi janček se bo pa kar znani veselil in kateri bo tako srečen, ga bo lahko za mal denar domov peljal. Poleg tega je nam tudi obljubil John Fatur, da bo svojo harmoniko nekoliko raztegnil, da bo več zabave.

Prav uljudno vabimo vsa društva raznih Jednot in Zvez, od blizu in daleč, da se udeležijo našega prvega piknika.

Piknik se vrši par minut od baseball igrišča. Vsak bo lahko našel, ker bodo kašipoti nabiti.

Pa še drugo točko bomo imeli na programu, kar pa ne smem izdati. Zatoj je najboljšje, da sami pridete pogledat, kaj da bo za en hudič. Vstopnine ne bo nobene.

Bratje in sestre, vsi na piknik v White Valley, Pa. dne 13. septembra. Pričetek ob 12. uri popolden. Nasvidenje!

Jurij Previc,
tajnik, dr. št. 142 S. S. P. Z.

Lorain, Ohio.

Vročina se je pričela umikati, in ne to dolgo, ko nastopijo hladni dnevi ter dolge noči. Človek sam ne ve, kako bi preganjal dolgčas. Pri nas imamo lezno stvarbo Slov. Nar. Dom, katero je narod postavil z namenom, da služi izobrazbi in kulturni nasebini.

Nasebina, katere se želi imenovati napredna, mora imeti kulturne institucije, kot naprimer čitalnico, katere nudi narodu raznovrstne knjige, revije ter časopise domačih kakor tudi tujih pisateljev. Poleg čitalnice je treba nasebini močan pevski zbor, kateri od časa do časa na domačin in tujih prireditvah nastopi z lepo slovensko pesmijo ter tako bodri med nami narodno zavest, tujcem pa pokažemo, da smo sinovi in hčere izobraženega slovenskega naroda.

Direktorij Slov. Nar. Doma uvideva, da je treba nekaj storiti za kulturno svrhu nasebine. Zaradi tega je sklenil, da se vrši v nedeljo zvečer dne 8. septembra ob 7.30 uri občni zbor v mali dvorani S. N. D.

ma ter vabi vse one, kateri imate veselje do petja. Sedaj se nudi prilika, da se organizira močan pevski zbor. Prostega časa imamo vsi dovolj.

Direktorij Narodnega Doma je sklenil dati dvorano v ta namen brezplačno, pa tudi v finančnem ozirom je obljubil nuditi pomoč. Prosi in vabi se vse, da se udeležijo zgorajšnje seje.

Na nas vseh je ležeče, ako hočemo, da bo kulturno ognjišče pri Slov. Nar. Domu služilo izobrazbi in napredku.

Pozdravi! John Bruce.

LAŠKI VOJNI MANEVRI NA TOLMINSKEM

Idrija, 20. avgusta.

Včeraj so se pričele ob vsej jugoslovanski meji od Črne prsti do tolminskih gora velike poletne vaje italijanske vojske. Tem manevrom prisostvujejo vojni ministri general Gasser, vrhovni poveljnik glavnega generalnega štaba italijanske vojske ter poveljniki armad in armadnih zborov.

Svoje velike obsejne manevre so italijanski vojskovodje organizirali takrat na povsem drugačen način kakor doslej. Že pred leti je general Pettiti di Roreto izjavil na nekem častniškem zboru, da se italijanska vojska ne bi mogla boriti v goratih krajih Julijskih Alp niti v gozdovih Hrušice in Sneznika, marveč da bi mogla sprejeti borbo le na ravnam in odprtem ozemlju. Odtlej so skušali vojaške formacije reorganizirati. In res so se pričele včeraj vojne vaje po povsem novem sistemu. Namen teh vaj je, da bi se pripravile večje enice na naglo prodiranje in bojevanje po goratih in gozdnatih krajih.

V Tolminu tabori rdeča divizija, pod Črno prsto pa modra. Druga se pomika proti drugi s čim večjo brzino. Pri tem uporabljajo v največji meri mehanična sredstva, traktorje in automobile za vojaštvo in njegovo opremo. Istočasno preizkušujejo vsa sredstva za vzdrževanje kontakta med posameznimi enicami v fronti in njenem zaledju. Poleg tega rabijo pri teh vojnih vajah cele eskadre opazovalnih letal, da preizkusijo, do kolike mere se more razviti vzajemno sodelovanje zračnih sil z onimi na kopnem. Istočasno pa je poveljstvo vojnih vaj zadržalo več večjih vojaških oddelkov, ki jih namerava poslati v ogenj le v danem momentu, da bi tako preizkusilo vse mogoče prilike, da se preseneti nasprotnik.

Konj ga je ubil.

Na Rokovem sejmu v Mozirju, ki je običajno vsako leto dokaj dobro obiskan, se je primerila nenavadna smrtna nesreča. Ivan Završnik, med kmetičim ljudstvom splošno znan z domačim imenom Sovinekov Anzel, posestnik iz Kolovrata, je prišel na sejem ter je imel opravka v konjskem hlevu gostilničarja Brinovška. Nesreča je nanesla, da ga je konj silovito udaril in se je pone-srečen takoj zgrudil. Poškodba je bila tako huda, da zanj ni bilo rešitve in je na mestu umrl.

VSE ONE ROJAKE ŠIROM ZDRUŽENIH DRŽAV IN KANADE, KI SE NIMAJO PRI NAS VLOG, VABIMO, DA SE PRIDRUŽIJO NAŠIM MNOGOŠTEVILNIM VLAGATELJEM

Denar je pri nas varno naložen in ga zmorejo vlagatelji dvigniti takoj, brez vsake odpovedi, kar je v mnogih slučajih zelo važno.

Vloge obrestujemo po 4%

Sakser State Bank

33 CORTLAND STREET

NEW YORK, N. Y.

Peter Zgaga

Bila je stara nekaj nad trideset let, še vedno lepa, čvrsta in zapekljiva.

In trinajst let starega fanta je imela seboj.

— To je pa moj sin — je pripovedovala sluhernemu, ki jo je hotel poslušati.

— No, zdaj se nama, hvala Bogu dobro godi, toda med vojno je bilo strašno hudo. Še zdaj ne morem pozabiti tiste nesrečne vojne. Stradanje in pomanjkanje. Oh, koliko sem morala reva, prestat.

— Kaj pa mož? — so jo vprašali.

— Nimam moža, in ga tudi nikdar imela nisem.

— Torej je otrok?...

— Da, otrok je nezakonski.

— Kdo je pa oče njegov?

— Njegov oče je bil pa zelo imeniten. Menda najimenitnejši, kar jih je bilo kdaj na svetu. Njegovemu očetu so vsepomod postavili spomenike: v Beogradu, na Dunaju, v Parizu, v Londonu, v Washingtonu. Vsako leto se vrše njemu na čast velike svečanosti. Iz vseh strani romajo ljudje na njegov grob in mu izkazujejo svoje spoštovanje. Ja, saj pravim, moj fant ima jako imenitnega očeta.

Začuden so jo gledali, misleč, da se ji meša.

— Torej je bil nemara kak general? Še vse več je bil. Če bi bil general, bi mu postavili samo v eni deželi spomenik, njemu so ga pa postavili v vseh deželah.

— Tak povejte vendar, kdo je tisti imenitnik? Kdo je oče vašega otroka?

Posnanso se je vzravnila in še bolj ponosno odvrnila:

— Oče mojega otroka je Neznani vojak.

*

— Moj Bog, kaj bo, kaj bo? — je vzdihoval trgovec. — Trgovina bo šla k vragu, vse moje desetletno trdo delo bo zastoj. Tisoč dolarjev mi manjka. Vse noči ne morem spat.

— To je nekaj strašnega.

— No, če je tako — mu je odvrnil prijatelj — se bo pa že dalo pomagati. Stopi z menoj v stanovanje.

— Torej mi res hoče pomagati?

— ga je vprašal obupanec in iskra upanja je zažarela v njegovih očeh.

— Seveda, zakaj pa ne. Prijatelju vedno rad pomagam.

Dospelši v stanovanje, je dobrotnik odšel v stransko sobo. Trgovec je nestrpno čakal, kdaj se bo vrnil s tisočakom.

Kmalu se je vrnil, toda ne s tisočakom, pač z malo stekleničico.

— Na tukaj imaš. Pet kapljic izpi vsak večer z vodo, pa boš lahko spal, kajti sam vem, kako hudo je, če človek spati ne more.

*

Mussolini in papež sta se pobotala.

Ves spor je bil le pesek v oči. Mussolini je hotel pokazati svetu, da se niti papeža ne boji, dočim je hotel papež prepričati vernike, da ga niti Mussolinija ni strah.

Zdaj sta zopet prijatelja, in vse bo šlo naprej svojo pot.

*

Izletniki se se začeli vračati iz domovine.

Upati je, da bodo clevelandski rojaki priredili svojemu zastopniku Tonetu primeren sprejem.

*

Francoski plemenitaš Brantome, ki je oglejeto oboževal navarsko kraljico Marjeto, zahteva od ženske, da mora ustrezati 30 pogojem, če hoče biti lepa.

Tri reči morajo biti bele: Koža, zobje in roke.

Tri reči morajo biti črne: oči, obrvi in trepalnice.

Tri reči morajo biti rdeče: ustnice, lice in nohti.

Tri reči morajo biti dolge: Telo, roke in lasje.

Tri morajo biti kratke: Zobje, ušesa in stopalo.

Tri morajo biti široke, prsa, čelo in prostor med obrvmi.

Tri morajo biti debele: Roke, boki in meča.

Tri tanke: prsti, lasje in ustnice.

Tri majhne: nos, glava in prsi.

Tak je bil ideal ženske lepote na španskem pred sto leti.

Dandanašnji je vse drugače.

Današnja ženska misli, da je lepa, če ima napudran nos, pobarvane ustnice, od cigaret ožgane prste in če ne tehta več kot petindvajset funtov.

KRATKA DNEVNA ZGODBA

SLIKA

POWELL ERSKAW:

Terry Graham je z občudovanjem opazoval sliko, k je visela na steni v odlični osamelosti. Moral je priznati, da je vredna svoje cene — samo ob neki umetnosti za ona, ki je imel sredstva, da jo je lahko kupil. Bil je nepopisljiv užitik, pogledati se v to čudovito razdelitev svetlobe in sence, v to očarujočo igro barv.

Brnenje zvonca na zunanji vratih ga je prekinilo v njegovem opazovanju. Najprej je zazvonilo dolgo, potem kratko. A Teddy Graham se ni zganil, da bi bil šel odpirati. Sedel je nepremično v svojem fotelju in zrl v vrata. Nekaj časa je bilo vse tiho, nato je znova zabnelo. Graham se še vedno ni zganil, toda desna roka mu je posegla v hladni žep in se oklenila mrzlega kovinastega predmeta.

Zunaj je nekdo vtaknil ključ v ključavnicu. Slušal je, kako so se vrata odprla in takoj nato so se oglasili koraki, ki so se bližali bolj in bolj. Hipoma je stal na vratih, ki so vodila v salon, neki možakar.

Mož je bil majhen in mršav, imel je ceno obleko iz grobea, sivkaste blaga. Ko je zagledal moža v fotelju, se je nerodno priklonil.

— Mr. Simmington? — Teddy Graham je odkimal z glavo. — Ne, — je dejal, — sem le njegov prijatelj. Mister Simmington je slučajno odpotoval. Kaj vas vodi sem?

Skrbeti moram za kaktuse. Imamo pogodbo z g. Simmingtonom. Uslužben sem pri Fieldu in Flow-erju.

— Hm... in ključ od stanovanja imate tudi? — je odvrnil mister Graham porogljivo. — Ta res ni slaba.

— To je zavoljo tega, ker g. Simmington večkrat odpotuje. Njegovi kaktusi pa morajo biti oskrbovani, ker so med njimi zelo redki in dragoceni eksemplarji.

— Lahko pridete jutri zjutraj znova, — je dejal Teddy z nevljudnim glasom, toda možakar je odkimal. — To ne gre, gospod, — je odvrnil. — Imamo pogodbo in te se moramo držati. Mr. Simmington bo drugače zbesnel, jaz pa bi dobil brco. Imam ženo in pet otrok, gospod...

— Tedaj se požurite, — je zamrmral Graham nevoljno in si prižgal cigareto.

Mož je odločil svojo čepico in stopil h kaktusom, ki so bili razvrščeni na stojalu ob oknu. Nekaj časa je rahljal zemljo v lončkih, potem se je hipoma oglasil: — Ste prijatelj g. Simmingtona, gospod?

Slab želodec postane trden

Ako imate mal apetit in kar pojeste se težko prebavi ali vas napravi nezadovoljne, neudobne, potem vzemite Nuga-Tone vsaj za nekaj dni in izprevideli boste veliko izboljšanje. Nuga-Tone vam da boljši apetit in kar boste pojedli se bo lažje prebavilo. Nuga-Tone odlični telo bolezenskih gliv, pomaga obilnostim in mehurnim nerednostim, prežene zaprtico, ter daje novo moč in silo vašim živcem, mišicam in živčenskim organom. Nuga-Tone se prodaja v lekarnah. Ako ga vaš lekarnar nima, recite mu naj ga nabavi za vas od trgovca na debelo. — Adv't.

Mali Oglasi imajo velik uspeh

Prepričajte se!

Lahko bi to rekel, — je odvrnil Teddy kratko. — Hm... ba je zelo bogat, kakor sem slisal.

— To ste dobro slisali. — To sem si mislil. Bogatinom je dobro. Strela, samo predstavljati si, da si opoldne lahko privoščiš, česar si poželil, in da lahko popiješ nekoliko litrov piva, ne da bi si mošnjo popolnoma izpraznil!

— Ne verjamem baš, da bi Mr. Simmington popil mnogo piva, — je menil Teddy suho. — Kaj, da ne pije? To ni pametno z njegova strani, se mi zdi. Nekaj časa je molčal in je po vsem videzu premišljal o tem problemu, potem se je obrnil do Teddyja Grahama.

— Lepa je slika, ko jo gledate, gospod. — Da, je odgovoril Graham, — zelo lepa.

— Kdo jo je slikal? Zasluži gotovo mnogo denarja? —

— Nič več, mrtev je. Imenoval se je Corot.

— A tako, mrtev je? Da, da, vsi moremo umreti. Stane gotovo najmanj sto funtov?

— Če bi rekli desetkrat več, bi bil resnici bližji, — se je nasmehnil mister Graham.

— Tisoč...?

Mož, ki je bil uslužben pri Flowerju in Fieldu, je umolknil in se zadržal v vrata.

Tam je bil mož v korektni uniformi lakaja. Teddy Graham ga ni bil slisal, ko je prišel. Zdal ga je začuden pogledal. — Kdo ste? — je vprašal ostro.

Mož se je priklonil. — Jenks, novi lakaj gospoda Simmingtona, — je odgovoril. — Dospel sem malo prej, da bi uredil vse v stanovanju, ker se gospod zvečer vrne.

— Allright, Jenks, — je dejal Mr. Graham. — Mr. Simmington je moj stari prijatelj in mi je dovolil, da smem za njegove odsotnosti stanovati tu. Torej se vrne nocoj?

— Da, gospod, — je odvrnil lakaj. — V ostalem pa dospe lahko vsak čas.

Pogledal je moža pri kaktusih. Mr. Graham je to pazil. — To je vrtnar g. Simmingtona. Skrbeti mora za kaktuse.

— Pravkar sem končal, — je menil ta. — Zbogom, gospod.

— Zbogom, — je rekel Mr. Graham in ko so se vrata za njim zaprla, je pogledal na uro. — Žal, da moram sedaj oditi, — je dejal. — Pozdravite najpriskrbeje gospoda Simmingtona. Vrnil se bom pozneje.

Lakaj mu je sledil do vrat. — Ali naj pogrnem za dva, gospod? — je vprašal vljudno. — Ne, — je odgovoril Mr. Graham, — zvečer jem zunaj. Imam poslovne zadeve... In s tem je zapustil stanovanje.

— Prekleta reč, Mike. Vedno imam kakšno smolo. Vse, kar začnem, mi spodleti. Usoda je krivična z mano, ti rečem. Ni pravice na svetu. Zmenil sem se, da pojedem po neko sliko v stanovanju nekega Simmingtona, ki je slučajno odpotoval. Priskrbel sem si ključ, ki bi odprl ključavnicu. Vsekakor bi zaslužil dve sto funtov s to zadevo in to je že lep denar v teh časih.

— Prekleta reč, Mike. Vedno imam kakšno smolo. Vse, kar začnem, mi spodleti. Usoda je krivična z mano, ti rečem. Ni pravice na svetu. Zmenil sem se, da pojedem po neko sliko v stanovanju nekega Simmingtona, ki je slučajno odpotoval. Priskrbel sem si ključ, ki bi odprl ključavnicu. Vsekakor bi zaslužil dve sto funtov s to zadevo in to je že lep denar v teh časih.

— Prekleta reč, Mike. Vedno imam kakšno smolo. Vse, kar začnem, mi spodleti. Usoda je krivična z mano, ti rečem. Ni pravice na svetu. Zmenil sem se, da pojedem po neko sliko v stanovanju nekega Simmingtona, ki je slučajno odpotoval. Priskrbel sem si ključ, ki bi odprl ključavnicu. Vsekakor bi zaslužil dve sto funtov s to zadevo in to je že lep denar v teh časih.

— Prekleta reč, Mike. Vedno imam kakšno smolo. Vse, kar začnem, mi spodleti. Usoda je krivična z mano, ti rečem. Ni pravice na svetu. Zmenil sem se, da pojedem po neko sliko v stanovanju nekega Simmingtona, ki je slučajno odpotoval. Priskrbel sem si ključ, ki bi odprl ključavnicu. Vsekakor bi zaslužil dve sto funtov s to zadevo in to je že lep denar v teh časih.

— Prekleta reč, Mike. Vedno imam kakšno smolo. Vse, kar začnem, mi spodleti. Usoda je krivična z mano, ti rečem. Ni pravice na svetu. Zmenil sem se, da pojedem po neko sliko v stanovanju nekega Simmingtona, ki je slučajno odpotoval. Priskrbel sem si ključ, ki bi odprl ključavnicu. Vsekakor bi zaslužil dve sto funtov s to zadevo in to je že lep denar v teh časih.

— Prekleta reč, Mike. Vedno imam kakšno smolo. Vse, kar začnem, mi spodleti. Usoda je krivična z mano, ti rečem. Ni pravice na svetu. Zmenil sem se, da pojedem po neko sliko v stanovanju nekega Simmingtona, ki je slučajno odpotoval. Priskrbel sem si ključ, ki bi odprl ključavnicu. Vsekakor bi zaslužil dve sto funtov s to zadevo in to je že lep denar v teh časih.

— Prekleta reč, Mike. Vedno imam kakšno smolo. Vse, kar začnem, mi spodleti. Usoda je krivična z mano, ti rečem. Ni pravice na svetu. Zmenil sem se, da pojedem po neko sliko v stanovanju nekega Simmingtona, ki je slučajno odpotoval. Priskrbel sem si ključ, ki bi odprl ključavnicu. Vsekakor bi zaslužil dve sto funtov s to zadevo in to je že lep denar v teh časih.

— Prekleta reč, Mike. Vedno imam kakšno smolo. Vse, kar začnem, mi spodleti. Usoda je krivična z mano, ti rečem. Ni pravice na svetu. Zmenil sem se, da pojedem po neko sliko v stanovanju nekega Simmingtona, ki je slučajno odpotoval. Priskrbel sem si ključ, ki bi odprl ključavnicu. Vsekakor bi zaslužil dve sto funtov s to zadevo in to je že lep denar v teh časih.

— Prekleta reč, Mike. Vedno imam kakšno smolo. Vse, kar začnem, mi spodleti. Usoda je krivična z mano, ti rečem. Ni pravice na svetu. Zmenil sem se, da pojedem po neko sliko v stanovanju nekega Simmingtona, ki je slučajno odpotoval. Priskrbel sem si ključ, ki bi odprl ključavnicu. Vsekakor bi zaslužil dve sto funtov s to zadevo in to je že lep denar v teh časih.

— Prekleta reč, Mike. Vedno imam kakšno smolo. Vse, kar začnem, mi spodleti. Usoda je krivična z mano, ti rečem. Ni pravice na svetu. Zmenil sem se, da pojedem po neko sliko v stanovanju nekega Simmingtona, ki je slučajno odpotoval. Priskrbel sem si ključ, ki bi odprl ključavnicu. Vsekakor bi zaslužil dve sto funtov s to zadevo in to je že lep denar v teh časih.

— Prekleta reč, Mike. Vedno imam kakšno smolo. Vse, kar začnem, mi spodleti. Usoda je krivična z mano, ti rečem. Ni pravice na svetu. Zmenil sem se, da pojedem po neko sliko v stanovanju nekega Simmingtona, ki je slučajno odpotoval. Priskrbel sem si ključ, ki bi odprl ključavnicu. Vsekakor bi zaslužil dve sto funtov s to zadevo in to je že lep denar v teh časih.

NOVA ŠPANSKA USTAVA

Za mlado pirenejsko republiko bodo ti dnevi odločilnega pomena: ustavodajna skupščina je pričela razpravo o predlogu začasne vlade, ki naj da državi nove temelje državne uredbe. V teku treh mesecev po revoluciji je morala začasna vlada premostiti silne težave tako glede anarhije, ki je grozila zajeti vso deželo kakor glede sredobeznih težav obrambnih pokrajin, ki so v žaru nove svobode zahtevale zase popolno samostojnost. Agrarni nemiri, in rastoče separatistično gibanje, sta bili dve veliki čeri, ob katerih bi se bil kmalu razbil jedni čolnici prve republike.

Obljuba, da bo izvedena popolna agrarna reforma, je pomirila kmetijsko ljudstvo, da ni več masedalo prišepetavanju tujine, osobito, ko je spoznalo način izvajanja komunističnega programa, ki je vodil v propast v državljansko vojno. Vse do zadnjega časa pa je ostajal v ospredju preteči katalonski problem, ob katerem bi se bila lahko razdrla davna enotnost španske države. Popolna odcepitev Katalonije je bila komaj preprečena. Položaj ste je razjasnil šele v začetku tega meseca, ko so Katalonci odglasovali statut svoje avtonomije, proglasivši jo za samoupravo v okviru španske države.

Vadni predlog, ki ga je z veliko spretnostjo brani predsednik ustavnega odbora Ossorio y Gallardo, zavzema stališča unitaristične republike in poročevalec trdi, da so nove ustavne določbe dovolj liberalne, da bodo pustile pristojo po vsem lokalnim težnjam, sveda vedno in samo v vsrednjem okviru. S tem zagotovilom so se zadovoljili Katalonci, manj separatistično navdahnjeni Baski, Galicani in drugi regionalci pa so tak že v svojih maksimalnih zahtevah obdržali vsedržavni okvir. Pomirljivo je vplival na široke sloje naroda tudi oni pasus ustave, ki predvideva popolno ločitev cerkve od države der zaplenbo cerkvenih in redovnih veleposestev v korist agrarne reforme. Klerikalcem je s tem odvzeta možnost agitacije proti onim točkam ustave, ki se tičejo svobode vesti, enakosti verskih zajednic pred državo in ločitve posvetne od duhovske sile. Narod bi namreč ne šel za klerikalno stranko, ako bi se ta postavila odkrito v program nedotakljivosti cerkvenega imetja. Kakor pravijo, si skušajo redovi pomagati s tem, da na vrata na nos prodajajo svoja posestva. Kupcev pa ni, ker nihče ne ve, ali ko država priznala te kupce in v prodaje, ki imajo očitni namen oškodovati državo in narod.

Ustava predvideva razpust vseh mehiških redov, njihovo imetje pa pripade državi. Vse verske zajednice se smatrajo za zasebna društva in država ne sme podpirati nobene vere.

Jezikovno vprašanje rešuje ustavni načrt tako, da proglašja kastiljsko za uradni jezik republike, pušča pa popolno pravo uporabo katalonskega in baskovskega jezika ter bolj razvitih narečij za notranjo rabo v območju dotičnih pokrajin.

Volilna pravica je dovoljena vsem državljanom obeh spolov po dovršenem 21 letu, pasivno volilno pravico dobijo oba spola že z 23 letom.

Državna oblast je osredotočena pri srednji vladi v Madridu, ki ostane središče države in prestolnica suverega predstavitelja, predsednika

njeni Baski, Galicani in drugi regionalci pa so tak že v svojih maksimalnih zahtevah obdržali vsedržavni okvir. Pomirljivo je vplival na široke sloje naroda tudi oni pasus ustave, ki predvideva popolno ločitev cerkve od države der zaplenbo cerkvenih in redovnih veleposestev v korist agrarne reforme. Klerikalcem je s tem odvzeta možnost agitacije proti onim točkam ustave, ki se tičejo svobode vesti, enakosti verskih zajednic pred državo in ločitve posvetne od duhovske sile. Narod bi namreč ne šel za klerikalno stranko, ako bi se ta postavila odkrito v program nedotakljivosti cerkvenega imetja. Kakor pravijo, si skušajo redovi pomagati s tem, da na vrata na nos prodajajo svoja posestva. Kupcev pa ni, ker nihče ne ve, ali ko država priznala te kupce in v prodaje, ki imajo očitni namen oškodovati državo in narod.

Ustava predvideva razpust vseh mehiških redov, njihovo imetje pa pripade državi. Vse verske zajednice se smatrajo za zasebna društva in država ne sme podpirati nobene vere.

Jezikovno vprašanje rešuje ustavni načrt tako, da proglašja kastiljsko za uradni jezik republike, pušča pa popolno pravo uporabo katalonskega in baskovskega jezika ter bolj razvitih narečij za notranjo rabo v območju dotičnih pokrajin.

Volilna pravica je dovoljena vsem državljanom obeh spolov po dovršenem 21 letu, pasivno volilno pravico dobijo oba spola že z 23 letom.

Državna oblast je osredotočena pri srednji vladi v Madridu, ki ostane središče države in prestolnica suverega predstavitelja, predsednika

njeni Baski, Galicani in drugi regionalci pa so tak že v svojih maksimalnih zahtevah obdržali vsedržavni okvir. Pomirljivo je vplival na široke sloje naroda tudi oni pasus ustave, ki predvideva popolno ločitev cerkve od države der zaplenbo cerkvenih in redovnih veleposestev v korist agrarne reforme. Klerikalcem je s tem odvzeta možnost agitacije proti onim točkam ustave, ki se tičejo svobode vesti, enakosti verskih zajednic pred državo in ločitve posvetne od duhovske sile. Narod bi namreč ne šel za klerikalno stranko, ako bi se ta postavila odkrito v program nedotakljivosti cerkvenega imetja. Kakor pravijo, si skušajo redovi pomagati s tem, da na vrata na nos prodajajo svoja posestva. Kupcev pa ni, ker nihče ne ve, ali ko država priznala te kupce in v prodaje, ki imajo očitni namen oškodovati državo in narod.

Ustava predvideva razpust vseh mehiških redov, njihovo imetje pa pripade državi. Vse verske zajednice se smatrajo za zasebna društva in država ne sme podpirati nobene vere.

Jezikovno vprašanje rešuje ustavni načrt tako, da proglašja kastiljsko za uradni jezik republike, pušča pa popolno pravo uporabo katalonskega in baskovskega jezika ter bolj razvitih narečij za notranjo rabo v območju dotičnih pokrajin.

Volilna pravica je dovoljena vsem državljanom obeh spolov po dovršenem 21 letu, pasivno volilno pravico dobijo oba spola že z 23 letom.

Državna oblast je osredotočena pri srednji vladi v Madridu, ki ostane središče države in prestolnica suverega predstavitelja, predsednika

Knjigarna "Glas Naroda"

216 West 18th Street

New York, N. Y.

RAZNE POVESTI in ROMANI:

(Nadaljevanje.)

SPLOŠNA KNJIŽICA:

St. 17. (Prosper Maritane) Verne duše v vseh, povest, prev. Mirko Pretnar, 80 str., broš. 30

St. 18. (Jarosl. Vrelicky) Opeka lukavčevega grakla, veselo igra v enem dejanju, poslovenil dr. Fr. Bradac, 47 str., broš. 25

St. 19. (Gerhart Hauptmann) Popolnjeni vron, dram. balja v petih dejanjih, poslovenil Anton Funtek, 124 str., broš. 50

St. 20. (Jul. Zeyer) Gompel in Komuraski, japonski roman, in šeštine prev. dr. Fran Bradac, 154 str., broš. 45

St. 21. (Fridolin Zolna) Dvnamet kratkočasnih zgodbe, II., 73 str., broš. 25

St. 22. (Tolstoj) Kreutzerjeva sonata 50

St. 23. (Sophokles) Antigone, balja igra, poslov. C. Golar, 80 str., broširano 30

St. 24. (E. L. Bulwer) Poslednji dnevi Pompejev, I. del, 355 str., broš. 50

St. 25. Poslednji dnevi Pompeja II. del 50

St. 26. (L. Andrejev) Črna smaka, poslov. Josip Vidmar, 82 str., broš. 35

St. 27. (Fran Erjavce) Brezposelnost in problem skrbstva za brezposelne, 80 str., broš. 35

St. 28. Tarzan sin opile 50

St. 29. Tarzan sin opile, tr. ves. 1.20

St. 30. Reka reke 35

St. 31. Živeti 35

St. 32. (Gaj Salustij Kripi) Volna z Juggite, poslov. Art. Dokler, 123 str., broš. 50

St. 33. (Krauer Melko) Lisk, 144 str., broš. 35

St. 34. Demotični živali 30

St. 35. Tarzan in svet 1.20

St. 36. La Boheme 50

St. 37. Misterij duše 1.20

St. 38. Tarzanova živali 50

St. 39. Tarzanova sin, trd. ves. 1.20

St. 40. Silka De Graye 1.30

St. 41. Slov. balade in romane 50

St. 42. V motu 1.20

St. 43. Namitijev živali 50

St. 44. Tarzanova sin, trd. ves. 1.20

St. 45. To in smajral Seile 30

St. 46. Tarzanova mladost, trd. ves. 1.20

St. 47. Glad (Hamsu) 50

St. 48. (Dostojevski) Zepki in mrtvega čama, I. del 1.20

St. 49. (Dostojevski) Zepki in mrtvega čama, II. del 1.20

St. 50. (Golar) Bratje in sestre 35

St. 51. Mijet, I. del. (Dostojevski) 35

St. 52. Mijet, II. del 35

St. 53. Mijet, III. del 35

St. 54. Mijet, IV. del 35

St. 55. Mijet, V. del 35

St. 56. Mijet, VI. del 35

St. 57. Mijet, VII. del 35

St. 58. Mijet, VIII. del 35

St. 59. Mijet, IX. del 35

St. 60. Mijet, X. del 35

St. 61. Mijet, XI. del 35

St. 62. Mijet, XII. del 35

St. 63. Mijet, XIII. del 35

St. 64. Mijet, XIV. del 35

St. 65. Mijet, XV. del 35

St. 66. Mijet, XVI. del 35

St. 67. Mijet, XVII. del 35

St. 68. Mijet, XVIII. del 35

St. 69. Mijet, XIX. del 35

St. 70. Mijet, XX. del 35

St. 66. Kamela, skozi uho šivanke, veseloigra 45

Slovenski plastilci II. sv. Potresna povest, Moravské silke, Voljoda Pere i Perica, Črtice 2.50

Tigrovi zobje 1.20

Tik za fronte 70

Tatit, (Bevk), trd. ves. 75

Tri indijske povesti 50

Tunel, sc. roman 1.50

Trenutki oddiha 50

Turki pred Dunajem 50

Tri legende o razpeli, trd. ves. 65

Tri rože 30

Tisoč in ena noč (Rape) 1.20

vez. mala izdaja 1.10

V krempljih inkvizicije 1.30

V roževu (Matije) 1.25

V gorakom zakonju 35

V oklepaju okrog sveta, I. del 90

2. del 90

Večerna pisma, Marija Kmetova 75

Veliki inkvizitor 1.20

Tisoč in ena noč 1.30

I. zvezek 1.40

II. zvezek 1.50

III. zvezek 1.50

KNJIGE SKUPAJ 3.75

Vera (Waldova), broš. 35

Voljoda na Balkanu, s slikami 25

Vrtn

ČAKAM TE!

ROMAN IZ ŽIVLJENJA.
Za Glas Naroda priredil G. P.

5 (Nadačjevanje.)

— Fanta, raje bi se brigala, kaj se bosta učila, — je pripomnil grof Ludorf.
— To bi že gospod učitelj določil — je odvrnil Wilm.
— Da, prosim vas, gospod doktor, — je pripomnila baronica, — zdaj se mi, da sta dosti zamudila.
— Najprej moram ž njima o marsičem govoriti, potem bom pa določil načrt, — je odvrnil doktor Hammer.
— Prepričali se boste da ničesar ne vesta, — se je oglašila Silva.
Fanta sta jo debelo pogledala in sta bila v zadregi.
Karlo se je vendarle ojunčil.
— Seveda, ti praviš tako. Kot da bi bila ti kdove kaj. Tvoja spravevala tudi niso bila prvovrstna.
— Torej si zopet širil po moji pisalni mizi? — se je razjezila Silva.
— Pisalna miza je bila odprta, in spravevala so bila na nji.
— Oh, če bi bil jaz vaš učitelj, baronica, — je vzdihnil grof, — bi vam dal najboljše reče.
— Potem bi še manj znala kot zna, — mu je segel Wilm v besedo.
— No sicer pa ženskam ni treba, da bi kaj znale, — je dostavil dobrohotno.
— Čas je za vaju, Karlo in Wilm, — je segla vmes baronica, — da mislita na svoje dolžnosti. Zdaj sta imela počitnice, in upam, da bo doktor Hammer to nadomestil.

Andrej je vstal ter se priklonil na vse strani.
Dvojčka sta skočila k očetu in mu začela prigovarjati:
— Ah, papa, zdaj je že pet. Kaj ni že prepozno za učenje. Samo za danes še. Gospod doktor mora najprej popraviti svoje stvari. Dovolj, da mu pokaževa konje.
— No, pa naj bo za danes, — je odvrnil baron, — jutri naj se pa začne. In gospoda doktorja prosim, naj bo izredno strog.
Fanta in učitelj so odšli po stopnicah. Baronica se je nekako zaničljivo smejala.
— Oh, to ste moški, — je rekla.
— Zaradi ljubega miru, — je odvrnil baron.

— Zdi se mi, — je rekel Ludorf, — da novi učitelj fantoma jako ugaja. Čudno, da mu hočeta takoj pokazati konje. Ali greva za njima, baronica?
Silva je vedela, da hoče biti ž njo na samem ter je rekla: — Saj menda ni potreba. Nekam utrujena sem. Sama ne vem, kaj mi je. Si cer pa lahko mislite, karkoli hočete.
Pri tem ga je poredno pogledala.
— Kot vas je volja, baronica, — je odvrnil grof ter se priklonil.

Mati, ki je z enim očetom gledala v vezivo, z drugim pa v grofa, je v svoje veliko zadovoljstvo dognala, da je grofa zelo prevzela Silvina lepota. In zadovoljna je bila, videč, da zna njena hčerka razvajenca tako priklagati nase. Morda je delala to nevede? Tem bolj!

Grof Ludorf je vstal ter se začel odpravljati. Služabniku so naročil, naj napreže.
— Nasvidenje jutri! — je dejal in se poslovil. Medpotoma se je ozrl ter opazil Silvo, ki mu je mahala z robcem v slovo. S strokovnjaki pogledom je objel njeno krasno postavo ter si mislil pri tem: — Mrzla si in se ne ganeš. Le čakaj, da te dobim v svoje roke. Jaz bom že vzbudil življenje v tebi. Lepa si, strašno lepa, toda trdosrčna....

Po večerji so šli v lopo poleg parka. Tekom pogovora je moral baron priznati, da je srečen, ker je dobil za svoja sinova tako izbornega učitelja. Z njim je lahko razpravljal o vseh stvareh ter se je moral čuditi njegovi učenosti. Da bi ga le fanta poslušala, pa bi bilo dobro zanju.

Silva ni spregovorila z njim še nobene besede. S takimi ljudmi, kot je bil doktor Hammer, ni še nikdar občevala.

Na povratku v grad je morala priznati, da je napravil mladi učitelj nanjo zelo dober vtis.

Štiri tedne je poučeval Andrej v gradu, pa je v tem kratkem času dosegel že lepe uspehe. Fanta sta mu bila brezpogojno vdana, kar ga je neizmerno veselilo.

Po pouku jima je bil prijatelj in tovariš. Plaval in igral se je z njima, hodil z njima na izprehod, pri tem ju je pa vedno učil in jima kaj zanimivega pripovedoval.

Stari baron je bil zelo zadovoljen s temi uspehi, dotim baronici ni posebno prišlo razmerje, ki se je razvilo med učiteljem in njenima sinovima.

Bilo je v mraku prelestnega junijskega večera. Na sinjem, večernem nebu so se začele pojavljati zvezde. Šadko-opojni duh je vel z vrta, kjer je cvečelo vsopolno rož.

Ko je prišla Silva iz svoje sobe, je zaslišala iz učilnice glasove klavirja.

Kaj se fanta še vedno učita? To bi bilo čudno. Saj sta že takoj po večerji rekla, da bi šla rada z učiteljem na izprehod. Obstala je in prišuhnila. Ne to ni bilo ropotanje njenih dveh bratcev. Nekdo je igral Beethovenovo skladbo. Nihče drugi ni mogel biti neko doktor Hammer.

To je bilo zanjo nekaj neobičajnega. Previdno je odšla v sprejemno sobo ter pogledala skozi zaveso v učilnico.

Karlo in Wilm sta sedela molče na nizkem naslonjaču. Svoje oči sta imela vedno vprte v svojega učitelja. In učitelj je igral, toda vse drugače igral kot so igrali drugi, kar jih je silasila dotleje.

Silva je stala in prisluškovala. Vsa omamljena je bila. Doktor Hammer je bil vendar umetnik, da mu zlepa ni bilo mogoče dobiti para.

Ko je končal, sta dvojčka zaploskala in skočila k njemu.
— Kako krasno igrate, gospod doktor!
— Na takem klavirju se že da igrati, — je odvrnil smeje. — To je pravi užitek.

— Užitek je, poslušati vas, — je rekel Karlo. — Dajte gospod doktor, zapojte tisto o večerjici. Pogledajte, baš sedaj se je pojavila.

Prosila sta ga in prosila, da jima je moral ugoditi. Kako čudno silo je izvajal ta mladi mož na otroka.

Tudi Silva je zahrepenela, da bi dr. Hammer zapel. Tiho in nepremično je stala, da bi je kdo ne opazil.

Po kratkem obotavljanju je udaril parkrat po klavirju ter začel peti s krasnim baritonskim glasom.

Silva je zadrževala sapo in poslušala. Njegov glas jo je pretresel v dno srca.

Ko je odpel, je bilo dolgo vse tiho. Slednjic se je oglašil Karlo:

— Gospod doktor, vi pa pojeate kakor v cerkvi.

— Sedaj je pa že dovolj tega, Karlo. Treba bo iti spat.
— Vi še ne greste spat?
— Ne, ja bom še nekoliko delal.

Wilm je skočil v sprejemnico ter se pri tem zadel ob Silvo, ki je še vedno stala kakor okamenela za zaveso. Pritajeno je vzklisknila.

— No, kaj pa ti delaš tukaj? — je vprašal ter pritisnil na gumb, da se je razlila žarka električna luč po sobi.

— Iskala sem vaju.... vse je bilo tako tiho.... in mama je mislila....
— — — da sva zopet na krivih poteh, — kaj ne, — jo je prekinil Wilm.

— No, prvič bi ne bilo — je rekla Silva in se prisiljeno nasmehnila.
— Nikar se ne bojte, baronica, — je rekel Andrej.

— Saj nisva tako slaba, kot naju dolžite, — je pripomnil Karlo.
— Saj ne moreta biti slaba, ker imata tako dobrega učitelja, — je bleknila Silva kar tjavendan.

— Hvala lepa za poklon, — je odvrnil Karlo ter pritisnil roko na srce, kot je večkrat videl storiti grofa Ludorfa.

Silva je opazila njegovo kretnjo ter v zadregi zardela.

— Ali si slišala, kako zna gospod doktor igrati in peti? — jo je vprašal Karlo.

— Ravno kar sem prišla in ga nisem hotela motiti, — je lagala Silva.

— Škoda. Gospod doktor igra izborno klavir — in pomisli — kar brez not....

(Dalje prihodnjic.)

NAPOLEON DVAKRAT PRED SAMOMOROM

Dvakrat si je hotel Napoleon končati življenje. Prvič je bilo to v času konventa ko se je mudil po obleganju Touluna v Parizu. — Bil sem v strašnih razmerah, — je pravil sam pozneje, — življenje se mi je zdelo nezno breme. Mati, ki je morala zaradi nemirov na Korziški bežati, mi je pisala o svojih strašnem položaju. Bila je v Marseillu brez vsakih sredstev in izkušnjav vseh vrst, ki jih je prišla s seboj demoraliziranost. "Kaj pa ti je?" je vprašal, "saj takratne dobe. Jaz sam sem imel samo eno assignacijo na sto sous. Strahotno ravnanje reprezentanta Aubrya je izpodkopalo moj položaj in vsi moji pomožni viri so bili izčrpani. Samomorilne misli so mi rojile po glavi, ko sem se izprehajal po na brežju, in čutil sem, da svoje duševne slabosti ne bom premagal. Še nekaj minut in skočil bi bil v vodo, ko je naenkrat pristopil k meni mož v delavski obleki. Spoznal me je, me objel in vzklisknil: "Kaj si res ti, Napoleon? Zelo me veseli, da te zopet vidim!" Bil je razen junaške vztrajnosti ni imela ničesar, da bi rešila čast svojih hčera, da bi jih obvarovala bede in izkušnjav vseh vrst, ki jih je prišla s seboj demoraliziranost. "Kaj pa ti je?" je vprašal, "saj takratne dobe. Jaz sam sem imel samo eno assignacijo na sto sous. Strahotno ravnanje reprezentanta Aubrya je izpodkopalo moj položaj

vem, kako je prišlo, da sem mu vse odkrito priznal.

"In to je vse?" se je začudil, segel v žep in mi stisnil v roko vrečico, rekoč: "Evo ti 30.000 zlatih frankov, požuri se in reši svojo mater. — Se sedaj ne vem, kako sem mogel brez obotavljanja pograbiti denar in hiteti na vso moč od dobrotnika, da bi čim prej poslal mater tako težko pričakovano pomoč. Potem sem hitel nazaj na kraj, kjer sva se bila z Demasisom srečala, tod njega ni bilo več tam. — Več dni zapored se hodil od ranega jutra do poznega večera povsod, kjer sem upal, da ga srečam. Šele proti koncu cesarstva sem Demasisa slučajno našel. Takrat sem bil na vrsti jaz, da ga obujem v vprisanji in najprej sem ga seveda vprašal, kaj si je mislil o mojem početju takrat, ko mi je dal denar. Vprašal sem ga tudi, kako to, da se celih 15 let ni pokazal. Odgovoril mi je, da bi bil tudi on tako storil in ker denarja ni rabil, ga tudi ni zahteval nazaj, čeprav je dobro vedel, da bi mu ga bil lahko vrnil. Bal se je tudi, da bi ga kdo ne motil v idilični tišini, saj je bil sreden in zadovoljen, da se je lahko pečal z vrtnarstvom. Dolgo sem mu moral prigovarjati, da je sprejel 300.000 frankov kot cesarsko priznanje za 30.000 frankov posojila. Proti njegovi volji sem ga prisilil, da je sprejel mesto generalnega upravitelja cesarskih vrto v plačo 30.000 frankov in častni častnika cesarskega doma. Tudi njegovemu bratu sem preskrbel dobro službo.

Drugič sem si hotel končati življenje 4. aprila 1814. Takrat sem prisostvoval paradi svoje vojske in odšel sem s knezom Neuchatel (maršal Berthier) v svoj kabinet. Preden bi zajahal konja in prenešal glavni stan v Pont-Thierry, sem mu hotel dati nekaj povelj, pa je naenkrat stopil v zadregi pred me in prosil, naj sprejemem maršale. Zapovedal sem, naj vstopijo, obenem z njimi pa vojvoda Basanski (Maret), vojvoda Vicenski (Caulaincourt) in vrhovni maršal (Bertrand). "To storimo iz udanosti do vaše osebe in dinastije, je dejal en maršal, — da smo sklenili odgnati zaveso, ki vam še vedno zakriva strašno resnico. Vse je izgubljeno, če se bo Vaše Velikanstvo obotavljalo odložiti krono v prid svojemu sinu. Armada je utrujena tako, da bi pomenil pohod na Pariz nepotrebno prelivanje krvi."

Po povelju carja Aleksandra, ki mi ga je prinesel vojvoda Vicenski, sem sedel k mizi, na kateri je bilo nekaj listkov papirja s črnilnikom, in napisal sem listino, s katero sem se odrekal kroni v prid svojemu sinu. Toda žrtvovanje krone ni bilo najhujši udarec, ki mi ga je zadal tisti dan. Gourgaud, ki sem ga bil poslal s poveljem k Marmontu, se je vrnil, ne da bi bil kaj opravil. Marmont je bil klpustil moje zastave in tako zavezniki niso hoteli sprejeti moje pogojne abdikacije, ker so nameravali posaditi na prestol Bourbone.

Po tem poročilu je zavladala okrog mene brezmejna malodušnost, vsi so le z največjo težavo premagovali nestrpnost, vsi so komaj čakali, da odidem in da si zasigurajo stolčke, pod Ludvikom XVIII. Ko sem jim pa v skrajni stiski omenil, da bi moral rešiti vsaj Italijo, če že ne morem braniti Francije, da ostane neodvisna in postane pribežališče nesrečnih Francozov, ki jih bo doletela osveta emigracije, so mi odgovorili z molkom, kar je glasno pričalo, da ne morem ničesar več pričakovati od onih, ki so bili z mojo dobroto dosegli v državi in vojski najvišja mesta.

Utrujen po težki notranji borbi svoje vseskozi francoske duše se nisem več upiral, toda zvest svoj pri-segli sem vrnil krono, ki sem jo bil sprejel samo v slavo in blagor Francije. Že od svojega povratka iz Rusije sem nosil v svileni vrečici na prsih strup. Iwan (cesarjev zdravnik) mi ga je bil pripravil na izrecno povelje za primer, če bi me ujeli kozaki. Moje življenje ni pripadalo več domovini. Dogodki zadnjih dni so me bili odvezali vseh dolžnosti do domovine in zopet sem bil gospodar nad svojim življenjem. Zakaj bi toliko trpel, sem si mislil in kdo ve, če ne posadi moja smrt krone na glavo mojega sina. Francija bi bila v tem primeru rešena. Hitro sem skočil s postelje, razredčil strup v vodi in ga z nekakšno blaženostjo popil. Toda čas je bil vzel strupu moč, silne bolečine so me prisilile, da sem začel stokati, moje stokanje so slišali in prišla je pomoč. Bog ni hotel, da bi umrl, namenil mi je bil Sv. Heleno.

3. septembra: Stuttgart, Cherbourg, Bremen	21. septembra: Relliance, Cherbourg, Hamburg
4. septembra: Roma, Napoli, Genova Homerie, Cherbourg	22. septembra: Bremen, Cherbourg, Bremen
5. septembra: St. Louis, Cherbourg, Hamburg Lapland, Cherbourg, Antwerpen Leviathan, Cherbourg Volendam, Boulogne Sur Mer, Rotterdam	23. septembra: New York, Cherbourg, Hamburg Mauretania, Cherbourg George Washington, Cherbourg, Hamburg
6. septembra: Bremen, Cherbourg, Bremen	24. septembra: Berlin, Boulogne Sur Mer, Bremen
7. septembra: Resolute, Cherbourg, Hamburg	25. septembra: Saturnia, Trst Homerie, Cherbourg Rotterdam, Boulogne Sur Mer, Rotterdam
8. septembra: France, Havre	26. septembra: France, Havre Leviathan, Cherbourg
9. septembra: Vulcania, Trst Hamburg, Cherbourg, Hamburg Aquitania, Cherbourg America, Cherbourg, Hamburg	28. septembra: Europa, Cherbourg, Bremen
10. septembra: General von Steuben, Boulogne Sur Mer, Bremen Columbus, Cherbourg, Bremen	30. septembra: Albert Ballin, Cherbourg, Hamburg Aquitania, Cherbourg President Harding, Cherbourg, Hamburg
11. septembra: De France, Havre Majestic, Cherbourg, Antwerpen Pennland, Cherbourg, Antwerpen Statendam, Boulogne Sur Mer, Rotterdam	
12. septembra: Europa, Cherbourg, Bremen	
14. septembra: Sierra Cordoba, Bremen	
15. septembra: Cleveland, Cherbourg, Hamburg	
16. septembra: Deutschland, Cherbourg, Hamburg Berengaria, Cherbourg President Harding, Cherbourg, Hamburg	
17. septembra: Dresden, Cherbourg, Bremen	
18. septembra: Olympic, Cherbourg Belgenland, Cherbourg, Antwerpen Augustus, Napoli, Genova	
19. septembra: Paris, Havre Milwaukee, Cherbourg, Hamburg New Amsterdam, Boulogne Sur Mer, Rotterdam	

6 DNI PREKO OCEANA

Najkrajša in najbolj ugodna pot za potovanje na ogromnih parnikih:
FRANCE 8. sept.; 26. sept.
(5 P. M.) (7 P. M.)
Ile de France 11. sept.; 2. okt.
(7 P. M.); (10 P. M.)
PARIS 19. sept.; 9. okt.
(3 P. M.) (5 P. M.)

Najkrajša pot po železnici. Vsakdo je v posebni kabini z vsemi modernimi udobnostmi. — Pijača in slava francoska kuhinja. Izredno nizke cene. Vprašajte kateregakoli pooblaščenega agenta ali
FRENCH LINE
19 STATE STREET
NEW YORK, N. Y.

Veliko Znižanje Cen v in iz JUGOSLAVIJE

potujte
11. SEP.
na največjem
parniku sveta

Velik izlet pod osebnim vodstvom
Mr. Antona Fiala, slovanskega potniškega izvedenca.

Vprašajte naše agente glede tega in drugih odpuťij.

WHITE STAR LINE

International Mercantile Marine Company
No. 1 BROADWAY
NEW YORK CITY

DRUŠTVA

KI NAMERAVATE PRIREDITI
**VESELICE,
ZABAVE**

O GLAŠUJTE

"GLAS NARODA" ne čita samo vaše članstvo, pač pa vsi Slovenci v vaši okolici.

CENE ZA OGLASE SO ZMERNE

Ta GLOBUS

kaže v pravem razmerju vodovje in suho zemljo. Na njem so vse izpremembe, ki so posledica zadnjih razkritij. Ta globus bo odgovoril na vsako zemljepisno vprašanje, bodisi odraslim, bodisi učeči se mladini. S tem globusom vam je pri rokah svet vzgoje in zabave.

KRASNO BARVAN TRPEŽNO IZDELAN

V premeru meri globus 6 inčev. — Visok je 10 inčev.

MODERN VZOREC

KRASEN PREDMET, KI JE KULTURNE VREDNOSTI ZA VSAK DOM

CENA S POŠTNINO VRED

\$2.50

ONI, KI IMAJO PLAČANO NAROČNINO ZA

"GLAS NARODA", OZIROMA SE NAROČE,

GA DOBE ZA —

\$1.75

"GLAS NARODA"

216 West 18 Street

New York, N. Y.